

Beretning
Herningegnens Lærerforening
Generalforsamling
8. marts 2024

Beretning 2024 Herningegnens Lærerforening Generalforsamling 8. marts 2024

150-års jubilæum

Opslaget bagved mig indikerer, at 2024 er et særligt år for medlemmerne i Herning og Ikast-Brande. Notitsen er bragt i "Vestjylland", forløberen for Herning Folkeblad, i september 1874 og førte til dannelse af den lærerforening, som vi i dag er en del af; nemlig Herningegnens Lærerforening. Som det også fremgår, så tilsluttede man sig dengang Danmarks Landsbylærerforening, som var blevet dannet knap 5 måneder før. En forening som få år efter tog navneforandring til Danmarks Lærerforening, fordi man nu også rummede alle købstadslærerne.

Henriette Due, kredsstyrelsen og lærer på Nørre Snede Skole

Ved det første bestyrelsesmøde i "Danmarks Landsbylærerforening" blev det i øvrigt besluttet at rette henvendelse til kongen, ministeren og rigsdagen om en forbedring af lærerens løn. Jeg konstaterer, at det inden for de sidste par måneder, i hvert fald teoretisk, igen er blevet muligt at henvende sig til 2 ud

Kredsformand Niels Lynnerup

af de 3 instanser....., men at det i dag er nogle mere komplicerede måder, vi forhandler løn på. Den løn, man i 1874 søgte at forbedre, lå i øvrigt på 6 tønder rug og 10 tønder byg om året, samt den pris i rigsdaler, som 25 tønder byg var værd.

Stiftelsen i 1874 gør Danmarks Lærerforening til en af landets ældste lønmodtagerforeninger, om end det nok vil være historieforskning, hvis man i 1874 definerede det som en decideret kamporganisation på linje med de fagforeninger, der som en del af en gryende fagbevægelse blev oprettet i slutningen af 1800-tallet. Danmarks Lærerforening var i mange år en ret konservativ tjenestemandorganisation, som ikke sådan ville slås i hartkorn med de temmelig venstreorienterede kammerater i de øvrige fagforeninger.

Først da tjenestemandsbegrebet blev udfaset, fik lærerne strejkeret på linje med den øvrige fagbevægelse. Noget DLF i øvrigt aldrig på landsbasis har gjort brug af, hvorimod mange her i salen nok husker, at arbejdsgiverens pendant, nemlig lockout, blev en realitet i 2013. Formentlig den mest smertelige del af foreningens historie.

Den førnævnte konservative tilgang gør sig også mere positivt gældende. For foreningens formål har kun gennemgået ganske få tilrettelser på de 150 år. I dag formuleres det i vedtægterne med ordene: *”Foreningens formål er at varetage medlemmernes pædagogiske, faglige, økonomiske og tjenstlige interesser, at styrke sammenholdet og at virke for udvikling af folkeskolen og de øvrige områder medlemmerne beskæftiges ved.”*

I formålets ordlyd ligger der altså, at HLF og DLF er en professionsfagforening, hvor forbedrede løn- og arbejdsvilkår går hånd i hånd med også at tage del i, påvirke, kvalificere og udfordre den udvikling ”Skolegjerningen” møder nu og i fremtiden.

Annette Rydder, kredsstyrelsen og lærer på Højgårdskolen

Regeringens folkeskoleudspil

I en nutidig kontekst er det her oplagt at nævne DLFs arbejde i og omkring regeringens folkeskoleudspil ”Frihed og fordybelse”. For første gang i mange år er det et skoleudspil, som flugter med mange af de ideer, som DLF har om, hvordan folkeskolen skal udvikles.

Næstformand Henrik Kølbaek, lærer på Vestervangskolen

Det er ikke tilfældigt. Siden 2021 har DLF primært sammen med ministeren, KL og Skolelederforeningen indgået i samarbejdet ”Sammen om Skolen”. Formålet er via dialog og samarbejde at sætte en fælles retning, som kan bidrage til en varig positiv udvikling.

Det er ganske givet, at Sammen om Skolen har haft en positiv indflydelse på skoleudspillet. Faktisk har ministeren ved flere lejligheder koketteret med, at ikke et eneste af de 35 forslag er noget regeringen har fundet på. De er hentet fra enten praksis eller fra tidligere forslag.

Fagfornyelse – nye fagplaner

I skoleudspillet afsnit om ”Frihed under ansvar” indgår bl.a. et forslag om en fornyelse og slankning af folkeskolens læseplaner. En del i denne sal husker formentlig, at statsministeren i oktober i sin åbningstale, med udgangspunkt i faget idræt, nærmest gjorde grin med antallet af mål i folkeskolens fag. ”Der er for mange faglige mål i den danske folkeskole. Der skal luges kraftigt ud i dem, og der skal gives mere tillid til lærerne”, slog statsministeren fast...

Kristina Andersen, kredsstyrelsen og lærer på Dalgasskolen

Jeg skal ærligt indrømme, at når man har været vidne til det centrale, politisk styrede og nærmest tragikomiske læringsmålsceirkus, der har udspillet sig i de seneste 15-20 år, så kan det være en anelse svært ikke at udbryde: "Hvad sagde vi?" For statsministeren glemte jo at fortælle, hvem der indførte de mange mål. På trods af alle advarslerne fra de fagprofessionelle.

Et er hvad man har lyst til at sige, noget andet er, hvad der er klogt og til gavn for medlemmerne.

Vi glæder os i stedet over, at vi nu i fællesskab sætter en anden kurs. Arbejdet med at forny læseplanerne, som tager navneforandring til fagplaner, er netop sat i gang og kommer til at løbe over de næste 2-3 år. Det lyder langhåret, vil nogle sikkert sige. Men vi har faktisk betinget os, at det denne gang skal være en grundig proces, hvor der i modsætning til tidligere skal ske en meget større involvering af lærernes erfaringer fra den daglige undervisning. Målet er at komme ud med nogle langt mere kortfattede fagplaner, der med udgangspunkt i folkeskolens formål beskriver fagets kernestof og understøttes af nogle få præcise mål. Antallet af mål må ikke overstige 10 % af de nuværende mål. Herudover skal fagplanerne også formuleres i et mere letforståeligt pædagogisk sprog.

Finansiering og investering mangler part 1

Med en buket på 35 forslag er der naturligvis også en risiko for enkelte tidsler. Og der er desværre en stor, som risikerer at kvæle de ellers mange gode forslag. Ikke uventet så handler det om økonomien. I regeringens udspil er der lagt op til, at forslagene for en stor del skal finansieres ved at forkorte skoledagen. Faktum er imidlertid, at den mulighed i vid udstrækning er anvendt. Rigtigt mange skoler, også her lokal, benytter allerede nu muligheden for at konvertere den understøttende undervisning til en kortere skoledag med flere to-lærerordninger. Så her er der faktisk meget få penge at hente. Og i det hele taget er svagheden, at meget af finansieringen skal findes ved at omprioritere; altså tage penge, der i dag bliver brugt et sted i skolen og bruge dem andre steder.

DLF har sammen med de øvrige parter i Sammen om Skolen tydeligt adresseret, at der skal tilføres flere midler til folkeskolen, hvis kvalitetsløftet skal realiseres.

Netop arbejdet med at øge tilførsel af midler til folkeskolen er både DLF og HLF's hovedfokus. Og det er selvfølgelig, fordi det

har en helt afgørende betydning for, hvordan vores medlemmers arbejdsvilkår former sig.

I øjeblikket er der et regulært paradoks. Christiansborgpolitikkerne har en opfattelse af, at de sender masser af penge efter folkeskolen; ja det kan de rent faktisk dokumentere, men hvad hjælper det, når ”skoleejerne”, altså kommunerne, er så trængte på økonomien, at pengene enten bliver brugt på andre serviceområder eller til at finansiere en segregering, der løber løbsk.

Lokale budgetter – finansiering og investering mangler part 2

Hvis vi kigger på den aktuelle situation i vores egne kommuner, så indeholdt budgettet i Ikast-Brande i 2024 ingen forbedringer af økonomien på skoleområdet. Bevares, bortset fra at de 0,45% der skal udbetales som lønkompensation for St. Bededag og som skolerne selv skal afholde, så kom der heller ikke yderligere besparelser. Men det skulle da også lige mangle i en kommune, der stadig som en af de absolut eneste i landet politisk fastholder, at lærerne skal undervise 770 timer om året i gennemsnit, og som nævnt i sidste års beretning, har sparet 75 mio. på folkeskolen over 10 år. Et meget stort beløb i en så forholdsvis lille kommune.

Martin Ørum, kredsstyrelsen og lærer på Ikast Nordre skole

I Herning var det opmuntrende, at der på baggrund af en skattestigning var indeholdt forbedringer, som i mindre grad afbødede de

2. næstformand Erik Thykjær, lærer på Engesvang skole

besparelser, som blev gennemført i 2023. Enlig svale gør ingen sommer, men det er positivt, at der i forligsteksten er nævnt, at der i de kommende tre år skal tilføres 13,14 og 15 mio., og at, som det står nævnt i forligsteksten:

”Forligspartierne forpligter hinanden på – i det omfang, der kan skabes øget, økonomisk råderum - at have særligt fokus på folkeskolen ved budgetlægningen for 2025.”

HLF vil følge - og forfølge - denne tilkendegivelse, og samtidig vil vi fortsætte vores arbejde i begge kommuner med at skabe forståelse for, at en investering i folkeskolen nu, på sigt, kan give et godt afkast både økonomisk og menneskeligt.

Vi har bl.a. gentagne gange påpeget, at en mere massiv investering i to-lærerordninger eller co-teaching vil være et vigtigt element i at skabe stærkere fællesskaber i almenundervisningen. En investering, som vil kunne begrænse segregeringen til specialområdet, give flere elever med særlige

behov mulighed for at spejle sig i et almindeligt klassefællesskab og, hvad der formentlig er afgørende for de fleste lokale politikere, nedsætte de voksende udgifter til specialundervisning.

I vores samtale med de lokale politikere i begge kommuner, møder vi en høj grad af forståelse for dette. Forståelsen er selvfølgelig et skridt på vejen, men vi håber, at der også er lokale politikere, der har mod til at gå de næste skridt og gøre forståelsen og de gode viljer til en virkelighed, der kan mærkes på skolerne.

I begge vores kommuner har vi i øvrigt i fællesskab med de lokale skolelederforeninger henvendt os til det politiske niveau med en udtalt bekymring for den fremtidige finansiering af den lokale folkeskole. Det er mit klare indtryk, at der ligger en styrke i, at vi henvender os sammen, og henvendelserne er også blevet bemærket og fulgt op af andre.

Jeg vil i øvrigt herfra også gerne kvittere for det samarbejde, vi har med forvaltningerne i de to kommuner. Vel er der ting ”vi børster tænder omkring”, for nu at bruge et udtryk fra min forgænger, men vi finder som regel hinanden i fornuftige løsninger, som begge parter kan se sig selv i.

Overbygningsspecialklasser flyttes til Ungdomsskolen

På enkelte områder må vi desværre også konstatere, at de gode intentioner om at

udvikle folkeskolen faktisk ender med nærmest at blive en afvikling. Det virker mildest talt besynderligt, at Herning Kommune nu ser de vise sten i at flytte ansvaret for overbygningsspecialklasserne over i UNGHerning regi. Her har man i ly af ungdomsskolelovgivningen mere ”fleksible muligheder”, som det hedder sig. Vi er helt klar over, at vi her har at gøre med en gruppe elever, som er særligt udfordrede, og som har brug for et anderledes skoletilbud. Men det virker ærligt talt som om, at det på forhånd har været målet at flytte eleverne væk fra folkeskolen. Man har tilsyneladende ikke brugt meget tid på at sætte sig ind i folkeskolelovens §33, som giver vide muligheder for at skabe et anderledes skoletilbud.

Thomas Sass-Abildgaard, lærer på Lind skole og nyvalgt til kredsstyrelsen

Med overflytningen har man som arbejdsgiver behændigt sikret sig, at man ikke SKAL ansætte læreruddannet personale. Nej, nu kan man frit overveje, hvilke medarbejderkompetencer der er behov for. Her vil vi kraftigt pointere, at denne gruppe elever har krav på uddannede lærere med specialpædagogiske kompetencer. Med en placering under ungdomsskolelovgivningen er der ingen sikring af fagligheden. Her kan man, undskyld udtrykket, ansætte Maren i Kæret, hvis man lige synes, at det vil være rigtig godt for elevernes udvikling.

Jeg ved godt, at det ikke er det, der er intentionen, men der er ikke noget uddannelseskraft og med de økonomiske udfordringer, så kan "andre fagligheder" helt sikkert billiggøre området. Jeg anerkender til fulde fagligheden hos såvel tømrere, landmænd, automekanikere – og Maren. Men de er altså ikke uddannede, til den opgave det er at tage hånd om og undervise elever, som har specialpædagogiske behov.

Og lad mig også lige understrege: Vi er ikke på nogen måde ude med riven overfor UNG-Herning, som gør en glimrende indsats, men intentionen med ungdomsskolen er, at det skal være et **supplement** til folkeskolen. Det skal ikke **overtage** folkeskolens opgaver.

Det er ikke kun os, der er bekymrede. Styrelsen for Uddannelse og Kvalitet, i daglig tale benævnt STUK, nævner følgende herom i deres tilsynsplan 2024:

"Det kan være en udfordring i forhold til at leve op til kravet om at stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, herunder med at eleverne aflægger prøver. Desuden kan ungdomsskolen ikke udgøre et specialundervisningstilbud i henhold til folkeskolelovens regler om specialundervisning."

Vi er noget spændte på, om det sidste ord er sagt i denne sag.

Er tilvæksten til specialundervisning i Ikast-Brande stagneret?

I Ikast-Brande kan vi konstatere, at udviklingen i segregeringen til specialundervisning, på papiret, er stagneret. Når der ligger et forbehold, er det, fordi vi kan se, at antallet af elever, der befinder sig i de såkaldte baser, over en årrække er tilsvarende stigende. En eksklusionstakst på ikke mindre end 235.000 pr. elev gør, at der er et særdeles stærkt incitament til at forsøge at skrue et lokalt tilbud sammen, så man kan bevare eleven - og pengene på skolen.

Verner Baltzer, kredsstyrelsen og lærer på Timring skole

Dirigent Hanne Olsen, konsulent i Danmarks Lærerforening

Jeg har den største respekt for skoleledernes pædagogiske tilgang hertil, men jeg tillader mig også ”at være nysgerrig på” - for nu at blive lidt i Ikast-Brande lingo, om det, i en stram kommunal økonomi, faktisk også lykkes at oprette nogle tilbud, som sikrer eleverne i baserne den undervisning, de rent faktisk har krav på. Altså en undervisning som ikke bare formelt, men også reelt varetages af uddannede lærere, og hvor eleverne stadig er en del af klassefællesskabet.

Inklusion – Finansiering og investering mangler part 3

En helt igennem uacceptabel elevadfærd med vold og chikane mod både ansatte og elever har i de sidste uger bragt flere skoler rundt omkring i landet i mediernes fokus. Når sådanne situationer opstår, er der altid nogle politikere, som gerne vil vise øjeblikkelig handlekraft, og for en hel del kommer det som en overraskelse, at man rent faktisk ikke kan smide elever ud af folkeskolen. Der bliver naturligvis også kastet lys på den ledelsesmæssige håndtering, og tiltaget på Borup Skole med en ”tissemakkerfunktion” medfører næppe topkarakter til diplom i ledelse. Men, ret beset er det for nemt at skyde med skarpt mod de fagprofessionelle og ledere, der muligvis ikke altid agerer fejlfrit, men som forsøger, med helt utilstrækkelige ressourcer, at håndtere elever, som er voldsomt udadreagerende, og som

tydeligvis behøver ekstra hjælp i forhold til at lære at kunne fungere i fællesskaber. Enkeltagerne illustrerer et strukturelt problem – og hånden på hjertet – eksemplerne kunne nok også godt opstå i vores kommuner.

På baggrund af de henvendelser og personsager vi har på kredskontoret, kan vi igen i år fastslå, at inklusionen stadig er den største udfordring i folkeskolen. Et stigende antal medlemmer rammes af stress som følge heraf, og må lade sig sygemelde. Som fagforening ser vi det jo ofte som vores fornemste opgave at medvirke til at skabe nogle vilkår, så man kan komme tilbage til det job, som de fleste jo grundlæggende er glade for. Men vi ser desværre en stigende tendens til, at flere og flere hurtigt fortæller os, at de ikke vil tilbage på arbejdspladsen og i stedet beder os om at forhandle en fratrædelse.

Michael Thomsen, lærer på Skærgården

Tendensen ses både hos erfarne lærere, men nok i særlig grad blandt de nyuddannede. Flere af dem tilkendegiver samtidig, at de er stærkt i tvivl om, hvorvidt de overhovedet skal være lærere igen. Sidste år viste en undersøgelse, at kun 6 ud af 10 lærere er at finde i folkeskolen 5

Pernille Sangild Dalberg, lærer på Sunds skole

år efter de har afsluttet uddannelsen. Det er ulykkeligt for den enkelte, når man ender med at må kvitte lærerjobbet, og det er samtidig samfundsøkonomisk en elendig forretning at finansiere en 4-årig uddannelse, hvis det ender med, at man forlader folkeskolen få år efter.

HLF medvirker gerne til at finde løsninger, der kan sikre, at vores medlemmer får nogle vilkår, hvor de kan lykkes med opgaven. Men jeg er også nødt til at sige det helt direkte: Det kan kun lykkes, hvis lokalpolitikerne også økonomisk prioriterer folkeskoleområdet.

Vold og trusler om vold

I midten af februar kunne man i Folkeskolen læse, at *”37 procent af lærerne og børnehaveklasseledere i folkeskolen er blevet udsat for slag, spark, skub eller spytklatter i løbet af det seneste år”*. Det viser en ny undersøgelse blandt 11.000 medlemmer af Danmarks Lærerforening

Vi har ingen specifikke lokale statistikker på området. Og hvis vi havde, vil det også være min påstand, at de næppe ville være retvisende. Der ligger et anseeligt mørketal indenfor dette felt. For hvornår er det lige, at man får registreret vold eller trusler om vold? Gør man

det hver gang, man i indskolingen har en utilpasset elev, som sparker en over skinnebenet? Gør man det hver gang, man bliver kaldt luder eller det, der er værre? Gør man det hver gang, man bliver truet med alverdens ulykker af elever, hvor nogle slet ikke kender betydningen af de ord, som flyver ud af deres mund. Næppe. Men jeg vil gerne rette en stærk appel til jer om at få det registreret. Det er en hel nødvendig dokumentation, hvis vi skal sikre, at de sygemeldinger, der opstår, også efterfølgende kan blive anerkendt som arbejds-skader.

Ved tilfælde af vold eller trusler er det vigtigt i forhold til erstatning, at politianmeldelsen foretages senest 72 timer efter episoden. Hvis der er konkrete, individuelle, pædagogiske og behandlingsmæssige hensyn, der taler imod en politianmeldelse, kan man i stedet udfylde et skema, der beskriver hvilke hensyn, som taler imod en politianmeldelse.

Maria Haugaard Kristiansen, lærer på Lindbjergskolen

Vi kan konstatere, at det er meget få ledere, børnehaveklasseledere og lærere, der politianmelder elever og selvom det notat, jeg beskrev før, faktisk er nævnt som en undtagelse i forhold til at politianmelde, så er det ganske

givet i stedet blevet hovedreglen, at man laver notatet fremfor at politianmelde.

Det giver i de fleste tilfælde sikkert også ganske god mening. Men der er også tilfælde, hvor man med rette kan sige, at grænsen er overskredet, og hvor den enkelte lærers retsfølelse er så krænket, at en politianmeldelse er helt på sin plads. På en af vores skoler måtte en lærer til en skole-hjem-samtale i en af de ældste klasser lægge øre til en elev, som gentagne gange ytrede: ”Du skal fucking dø”. Det blev lærerne selv, der politianmeldte episoden. I vores optik var der tale om en regulær dødstrussel, men det mente arbejdsgiversiden ikke, at der entydigt var tale om. Jeg må sige, at hvis jeg som lærer bliver mødt med ordene ”Du skal fucking dø”, så er det jo nok ikke fordi, at denne elev ønsker at indvi mig i nogle meta-overvejelser over livets basale betingelser, nej så er det en regulær trussel, som både vi og DLF anbefaler, skal politianmeldes.

Benny Simmelsgaard, pianist og konsulent i Herningegnens Lærerforening

Det havde i denne situation klædt vores arbejdsgiver, hvis det var dem, der havde foretaget politianmeldelsen.

Inge Dinis Jensen, lærer på Ikast Østre skole

Det skal anstændigvis nævnes, at der blev foretaget andre ledelsesmæssige dispositioner, og at adfærden naturligvis blev sanktioneret. Men den fuldtoneede opbakning oplevede de implicerede lærere ikke.

Vi er i øjeblikket i dialog med kommunerne om, hvordan vold og trusler om vold skal håndteres. Vi kan formentlig ikke forhindre, at episoderne opstår, men for os bliver det vigtigste at sikre tilliden til, at den kommunale arbejdsgiver både i ord og handling viser, at den har medarbejdernes ryg. Et sikkert og sundt arbejdsmiljø er og bliver arbejdsgivernes ansvar.

I begge kommuner overvejer man i øvrigt, hvordan man kan gøre det lettere at registrere vold og trusler om vold. Flere andre kommuner gør fx brug af en app.

Skolenedlæggelser, fælles ledelse og sammenlægninger

Med udgangen af dette skoleår lukker Blåhøj Skole efter en lang, og efter vores smag også for lang proces. Kort før sommerferien havde skolechefen og jeg et møde med skolens personale, hvor vi præsenterede en aftale om jobgaranti og løntillæg. Det er min klare opfattelse, at det skabte ro og tryghed blandt de ansatte.

Rasmus Dahl Andersen, lærer på Lindbjergskolen (på talerstolen)

I gennem de senere år har der bredt sig en tendens til, sikkert overvejende af økonomiske grunde, at lave fælles ledelse af flere skoler. Vi ser det i Ikast-Brande, blandt andet på Artium og Dalgasskolen, og vi ser det flere steder i Herning, hvor det senest er blevet besluttet, at Skalmjesskolen og Sunds-Ilskov lukkes pr 31. juli 2024 og samtidig genopstår som ”Ny Sunds-Ilskov-skole”. I vores hørings svar påpegede vi, at vi anser det for at være en noget nær umulig opgave for én leder at udøve nærværende pædagogisk ledelse, når der er tale om en omfattende konstruktion på 3 matrikler, hvoraf de to er ret store enheder. Herudover nævnte vi også, at flere kommuner faktisk går i den stik modsatte retning og begynder at nedlægge fælles ledelse til fordel for et princip om - en leder – en skole – en matrikel.

På trods af dette og på trods af kritiske hørings svar fra medarbejderne på de to skoler, og på trods af underskriftindsamling fra forældre, så fastholdt byrådet beslutningen. Nu er der lagt op til en proces, hvor man skal have besluttet, hvordan fordelingen af klasser skal være på de tre matrikler. Byrådet ønsker at involvere skolebestyrelse og medarbejdere heri. Det bliver spændende at se, om involveringen så også betyder indflydelse.

De øvrige medlemsgrupper

Det meste af den her beretning rummer, helt naturligt, temaer og forhold, der vedrører folkeskolen, men i vores daglige arbejde er vi også meget opmærksomme på, at vi har medlemmer, som har deres virke uden for folkeskolen. Vi har medlemmer på PPR, UU, STU, forvaltningerne og bibliotekerne i begge kommuner og derudover medlemmer på Center for Kommunikation og SOSU-skolen i Herning. På disse områder varetager vi i samarbejde med tillidsrepræsentanterne de lokale forhold; herunder bl.a. de lokale lønforhandlinger.

Vi har som ambition, at vi en gang i kvartalet på skift afholder et fagligt klubmøde for en af disse grupper. Det gør, at vi bliver klædt bedre på til at varetage disse medlemmers interesser. Vi indkalder desuden tillidsrepræsentanterne til

Generalforsamling i Hemingegnens Lærerforening blev afholdt 8. marts 2024 i MCH Herning Kongrescenter

særskilte TR-møder, hvor der er mulighed for at drøfte forhold, som er særligt relevante for de mindre medlemsgrupper.

Målsætninger for perioden 2024-27

På kongressen i 2023 vedtog DLF fem målsætninger, som skal være med til at prioritere og sætte retning for foreningens arbejde. En af målsætninger lyder således:

”Danmarks Lærerforening skal være en attraktiv fagforening og et stærkt professionsfagligt fællesskab, hvor nuværende og kommende generationer af medlemmer oplever en høj værdi af medlemskabet.”

Foreningen har i sin 150-årige historie været kendetegnet ved en meget stor medlemsopbakning. Vi kan i hvert fald konstatere, at der i Fagbevægelsens Hovedorganisation, der i øvrigt under ret tumultariske forhold skiftede formand i 2023, er mange krammerater – undskyld det hedder

selvfølgelig kammerater - som ser med en vis misundelse på vores medlemstal. Den høje medlemsprocent kommer ikke af sig selv. Både centralt og lokalt ligger vi os i selen for at være på forkant med, hvad der er medlemmernes behov. Og nej; vi lykkes ikke altid. Vi kan ikke altid levere de resultater, som medlemmerne ønsker. Og det ville faktisk være nemmere, hvis vi selv skrev overenskomster og arbejdstidsaftaler. Men vi har en modpart, som i visse tilfælde har en anden vinkel på tingene end os. Derfor indgår vi kompromisser, hvilket altså bl.a. også kommer til udtryk i OK 24.

I forhold til medlemsprocenten har vi en særlig opmærksomhed på de unge lærere under 30 år. Medlemsprocenten på landsplan er her lige under 80%. Lokalt har vi i kredsstyrelsen netop igangsat en afdækning af medlemsprocenten blandt de unge lærere i Herning og Ikast-Brandø. Afhængig af undersøgelsens resultat vil vi vurdere, om der

skal laves særlige indsatser i arbejdet med at motivere unge til at være en del af fællesskabet.

OK 24 - løn

Værdien af en overenskomst omtales altid som rammen. Den blev i OK24 på 8,8%. Det er der blevet talt en del om. For hvorfor accepterede lønmodtagersiden dog det, når forhandlingslederne selv havde meldt ud, at det skulle være tocifret? Den korte forklaring er, at skønnet for lønudviklingen i det private blev nedjusteret. I efteråret blev det anslået til at være 5,4% i både 2024 og 2025. Altså 10,8% i alt. Derfor gav det mening at melde ud, at man krævede en tocifret ramme. Uheldigvis blev prognosen for lønudviklingen på det private i 2025 nedjusteret til 3,4%, og 3,4% plus 5,4% giver som bekendt 8,8%, hvilket i sidste ende blev rammen på både det kommunale og det statslige område.

En uskreven regel på det danske arbejdsmarked er, at det offentlige aldrig må blive lønførende, og det er derfor aldrig sket, at en finansminister har tilladt en ramme, der går ud over skønnet for den private lønudvikling, men denne gang kan man dog sige, at han gik helt til kanten.

Rammen hedder i øvrigt rettelig 8,8-PLUS. For det er aftalt mellem parterne, at der i efteråret 2025 skal være en ekstra forhandling, og hvis den private lønudvikling bliver højere end de forventede 8,8%, ja, så vil offentligt ansatte også stige yderligere i denne overenskomstperiode.

For en gennemsnitlærer betyder resultatet, at man i denne overenskomstperiode kan se frem til reallønsfremgang på ca. 4%. I kroner betyder det, at man ved udgangen af denne periode, altså til foråret 2026, vil have ca. 3000 kr. mere på lønsedlen. Største del af lønstigningen kommer allerede i april i år, og fra oktober i år vil gennemsnitlæreren have ca. 2300 kr. mere på lønsedlen.

Det lyder jo meget godt, men – og der er et men. Det skal samtidig pointeres, at trods de pæne lønstigninger, så er det IKKE lykkedes at opsamle hele det inflationstab, den enkelte har oplevet i denne overenskomstperiode. Man kan jo altid diskutere, om det er godt nok, men det er simpelthen ikke realistisk at hente det hele hjem på en gang. I den forbindelse skal man nok også huske på, at reallønsforbedringer skal ses i et længere perspektiv end en overenskomst.

Erik Thykjær, kredsstyrelsen og lærer på Engesvang skole

I kredsstyrelsen vil vi naturligvis drøfte forliget indgående, overveje plusser og minusser. Så må vi jo vurdere, om resultatet giver anledning til, at vi skal henvende os til konge eller minister om at få nogle flere tønder rug eller byg oveni...

OK 24 – kompetencefond

Vores medlemmer efterspørger kompetenceudvikling, og der har igennem de sidste mange år været en del diskussion om, hvorvidt vi, via overenskomsten, skulle opnå en ret til efteruddannelse. Det stillede kongressen krav om forud for denne overenskomstforhandling. Vel at mærke hvis visse grundvilkår blev opfyldt.

Som en del af overenskomstresultatet bliver lærerområdet fra april 2025 en del af den kommunale kompetencefond. Fondens størrelse på vores område bliver på 150 mio. om året, hvilket svarer til 0,48% af rammen. Kort fortalt betyder aftalen, at mange lærere

kan komme afsted på fagfaglige kurser af op til 6 dages varighed, at vikardækningen finansieres, at man ikke kommer til at skylde for de timer man er væk, og at efteruddannelsen skal knytte sig til den enkeltes behov og altså IKKE til fx fælles kurser hverken i kommunen eller på skolen. For at opnå midler fra fonden skal der skriftligt indgås aftale om tidsforbrug og transporttid mellem skoleleder og tillidsrepræsentant.

Det vil føre for vidt at udfolde overenskomstresultatet yderligere i denne beretning, men i løbet af kort tid vil vi indbyde til et eller to informationsmøder, hvor vi vil dykke lidt mere ned i resultatet.

OK 24 – Afstemning

En tiltrædelse til overenskomstresultatet afgøres som altid ved en urafstemning blandt medlemmerne, men som følge af trepartsforhandlinger i efteråret sker der ved

denne, og kun denne, overenskomst en sammenkædning af afstemningen på det kommunale og det regionale område. Det betyder billedligt talt, at man putter samtlige stemmer i en stor stemmeurne. Vi stemmer altså sammen med både sygeplejersker, pædagoger, social- og sundhedsassistenter og mange andre.

Ombygning af kredskontoret – Tak til personale

For godt et år siden besluttede kredsstyrelsen at igangsætte en tiltrængt og ret gennemgribende renovering af kredskontoret. Bag mig kan I se lidt fotos af det, vi synes, er blevet et vellykket resultat. Kun kælderens er næsten uberørt. Det var til gengæld her vi oprettede hovedkvarter fra august til jul, mens renoveringen stod på. Og det lykkedes faktisk at få os indrettet i en form for ”storrumskontorer” (som reelt ikke var særligt store). Sådan noget kan kun lade sig gøre, fordi vi har et personale, der i en sådan situation, og i øvrigt i rigtig mange andre,

udviser stor grad af fleksibilitet og omstillingsparathed.

Tak for det Hanne, Else, Anne, Benny og Lone, og tak for at I altid er parat til at løbe nogle ekstra meter både for formandskabet, når der er behov for det, og det er faktisk ret tit, men endnu mere fordi I også altid er parat til at gøre det for medlemmerne. De får altid af jer en yderst professionel, kompetent og venlig behandling. Jeg er særdeles tilfreds med det udtryk, I giver kredskontoret.

Tillidsrepræsentanter og kredsstyrelse

Med næstformanden, som dygtig programlægger og tourguide, var tillidsrepræsentanterne i januar på studietur til København. Det er fem år siden, vi lavede en tilsvarende tur, og der har siden været en stor udskiftning af tillidsrepræsentanter. Udbyttet af turen giver helt sikkert et bedre afsæt for TR-arbejdet og en større forståelse for, hvordan organisationen DLF virker, og hvad det egentlig er, de går og laver derovre på Vandkunsten.

Ja, hvis man skal svinge sig lidt op, kan man måske sige, at bevidstheden, med et udtrykt lån fra DBU, om at man er ”En del af noget større” træder tydeligere frem efter sådan en tur. Herfra skal der lyde en stor tak til tillidsrepræsentanterne for et rigtigt godt samarbejde. I yder en kæmpe indsats på jeres skoler og på tr-møderne. I er bl.a. rigtigt gode som sparringspartnere, når vi i kredsstyrelsen lige vil have trykprøvet vores ideer, inden vi kaster dem ud i virkeligheden.

Fra formanden skal der også lyde en stor tak til kredsstyrelsen for et ganske fremragende samarbejde i denne periode. Jeg synes, at vi er lykkedes med at skabe en arbejdsform, hvor vi får både fællesskabets og den enkeltes kompetencer i spil. Vi har gode drøftelser og diskussioner, og når de er taget, så er vi også gode til at opnå en konsensus og sætte en fælles retning. Jeg er sikker på, at det også er det, der er til størst gavn for vores medlemmer.

Afslutning

Og til allersidst vil jeg vende tilbage til det med jubilæet.

Det skal og vil vi naturligvis markere. Vi har planer om både et forårs- og efterårsarrangement. Det sidste hører I nærmere om senere på året.

Danmark Lærerforening blev stiftet d. 4. maj 1874, og derfor kan vi ikke ramme den meget renere end en markering fredag d. 3. maj. Her vil vi gerne invitere jer til en uformel sammenkomst på kredskontoret hen over eftermiddagen. Hvis nogle tænker, at det er lidt optimistisk at tro, at alle kan være på kredskontoret, så kan jeg sige, at vi sandelig også har både telt og til den tid forhåbentlig også en ny garage, som vi kan bringe i spil. Vi vil være værter ved et lettere traktement, og vi håber, at I og jeres kolleger har lyst til at tilbringe en eftermiddag i hinandens og vores selskab.

Med disse ord vil jeg overgive beretningen til generalforsamlingen.